

Dem Tünnes sing Frau wor gestorve. Hä steiht am Grav ganz traurig un säht: “Nä, Marie, wat häs de mer do aangedon? Mer wollte doch noch esu e paar schön Jöhrcher verlevve.”

Op eimol fange die Kränz sich aan zo bewäge. Dä Tünn weed ad ganz blass.

“Jo”, säht dä, “äver Marie, do wees doch wall noch ene Spass verdrage künne!”

Griese, Anneliese (90): *Am Grav vum Marie*

dəm tynəs:ɪŋ fʁaʊ vɔ jəstɔrvə ʔɛ̃ ʃtɛ:t ʔam gʁa:p jantʃ tʁaʊvɪfj_ʊn zɛ:t nɛ: ma'vi: vat hɛs de mɛ do
'ʔa:njədɔn mɛ vʊltə dɔ_nɔv_əsʊ pa ʃø:n jœ̃ʁtʃɛ fɛlɛvə ʔop 'ʔɛ̃ɪmɔ fəŋə di kʁɛntʃə zɪfj ʔa:n tʃo bɛvɛ:jə
dɛ tyn ved_at jantʃ blas jɔ zɛ:d:ɛ:vɛ ma'vi do vɛ:s dɔx vol nɔv_ɲə ʃpas fɛdʁa:və kʏnə